

осотъ негова страна, една конференция въ Цариградъ. Тази конференция изработи еднодушно единъ програмъ за автономията на България, раздѣлена въ двѣ провинции, и челоуѣчески правдини за Македония. Турция не прие това, рѣшено едногласно отъ силитѣ, дѣло. Представителитѣ на великитѣ сили внапуснаха Цариградъ. Турция остана изолирана отъ своята покровителка Европа. Прочее, Русия намѣри згодеиъ поводъ, да отвори война на Турция и испълни, въ съгласие съ великитѣ сили, рѣшенията на Цариградската конференция. Тази война, нарѣчена освободителна, направи *Свободна България*.

Тѣзи факти сж тѣ слѣпени и послѣдствени единъ съ другъ, щото ако се трѣгне отъ горѣ на долу или отъ долу на горѣ не може, освѣнъ да се дойде до сжщия резултатъ.

На днешното *положение въ Македония*, по което се интересуваха сичкитѣ сили, и се нарамиха двѣ отъ тѣхъ, ужъ като най-заинтересовани, да го смириятъ чрѣзъ реформи, отъ които нѣма да излѣзе нищо, — сж главната причина на това положение *Македонскитѣ Комитети*. Тѣзи Комитети, които пролиха толкова крѣвъ, сж се вече *уживеничили въ крѣвта и нервитѣ* на цѣлия Македонски народъ. Тѣ нѣма да изгаснатъ до тогава, до когато Македонскиятъ народъ не получи своята *автономия*. Сички имѣрки, каквито и да бждатъ тѣ, прѣдприети отъ европейскитѣ сили, за да отклонятъ *автономията*, ще извѣтрятъ като росата отъ заритѣ на слънцето.

